

ærede Medlem anførte selv, at dertil sigtende Bestemmelser jo indeholdes i den Lov om Rettens Pleje, som allerede er vedtagen, og som forhaabentlig vil træde i Kraft i Løbet af et Par Aar. Jeg tror, at naar man har kunnet forsones sig med de gældende Regler i de halvandet hundrede eller flere Aar, hvori de have været gældende, kan man ogsaa nok lade dem bestaa i det Par Aar, som endnu er tilbage. Jeg tror ikke, der er tilstrækkelig Anledning til at optage dette Spørgsmaal allerede nu til særskilt Lovgivning. Det ærede Medlem ankede over, at Smaafolk — det var væsentligst dem, det ramte —, saasom Arbejds mænd og deslige, som vilde søge Arbejde i Udlandet, ofte for at komme til deres nye Arbejdssted maatte tilvejebringe en Straffeattest her fra deres Fædreland, at den kostede 3 Kr. 90 Øre, og det var en urimelig Skat at paalægge de vedkommende. Ja, det er vistnok heller ikke ganske retfærdigt, og derfor har jeg ogsaa tænkt at medtage det Spørgsmaal i det Forslag til Lov om Retsafgifter, som jo ifølge Retsplejeloven skal komme, og som jeg ogsaa haaber at kunne fremsætte for det høje Ting i en nær Fremtid. Det vil netop indeholde en Bestemmelse om, at en saadan Afgift for disse Straffeattester bortfalder. — Naar det ærede Medlem sluttelig ankede over, at det var saa vanskeligt for Danske i Udlandet, som ønskede at indgaa Ægteskab der, at faa Attest herhjemme fra for, at de ikke allerede vare gifte, vil jeg dog henlede Opmærksomheden paa, at det kun, saa vidt jeg ved, er i Sverige og Tyskland, at man kræver slige Attester, og dernæst, at der ved Henvendelse til de paagældende Myndigheder her i Landet, enten Politimestrene eller om fornødent Justitsministeriet, gøres alt for saa hurtigt som muligt at skaffe de paagældende en saadan Attest og det uden Betaling. Jeg tror altsaa i Virkeligheden ikke, at man kan anke over, at der i saa Henseende ikke gøres, hvad der kan gøres for at imødekomme et saadant Krav fra vore Landsmænd i Udlandet.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) kom atter i Aar vidtløftigt tilbage til Forholdene paa vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter. Jeg skal dog ikke gaa vidtløftigt ind paa hans Bemærkninger; for en stor Del var det jo kun Spørgsmaal, som have været behandlet i tidligere Samlinger, saa det høje Ting vilde være ilde tjent med, om ogsaa jeg skulde komme vidtløftigt tilbage dertil. Men et Par Bemærkninger skal jeg

dog gøre. Det ærede Medlem spurgte, hvad der var kommet ud af Forhørene om Forholdene paa „Godhavn“, og om det var min Mening at offentliggøre dem. Med Hensyn til Spørgsmaalet: hvad der er kommet ud af Forhørene, skal jeg henvise til de Udtalelser, der ere fremkomne fra Bestyrelsen for den paagældende Anstalt. Bestyrelsens Flertal, det vil sige de 5 af 6 Medlemmer, blandt dem det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup), har først i en Skrivelse af 19. August i Aar, efter at jeg nemlig havde sendt Overværgeraadet og dette igen Bestyrelsen Forhørene til Gennemsyn, udtalt som Resultat af deres Gennemsyn, „at den nuværende Forstander A. Frydensberg utvivlsomt har et godt Greb paa at lede og styre et slikt Hjem for vanskelige Børn, og at disse vanskeligt kunne betros i bedre Hænder“. I Tilslutning til denne første Udtalelse er der fremkommet en ny fra de samme 5 Medlemmer af Bestyrelsen af 5. September 1908, som slutter med at sige — efter at de paa enkelte Punkter have erkendt, at det kunde være bedre: „Men dette ændrer ikke den Dom over Frydensbergs Virksomhed, at den har været meget fortjenstfuld, og at det vilde have været meget beklageligt, om en saadan Mand var bleven fjernet fra sin Virksomhed“. Kun eet Medlem af Bestyrelsen, det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen), har ikke kunnet slutte sig til disse Udtalelser; han har afgivet en længere Erklæring af 1ste September 1908, men jeg tror dog at turde sige, at Hovedindholdet af denne Erklæring er det, at Hr. Frydensbergs største Fejl er den, at han ikke har raabt højt nok paa Statshjælp til Anstaltens Udgifter. Det hedder nemlig i denne Erklæring: „I Stedet for vedblivende at tage Børn til sig i saa stort Antal, som Tilfældet har været, og for en Betaling, som i mange Tilfælde har været langt under, hvad deres Opdragelse og Underhold kostede, burde han have gjort Samfundet bekendt med, hvilken Uret det begik mod de fattige, forsømte Børn ved at lade Opdragelsen af disse foregaa paa private Børnehjem, som kæmpede en fortvivlet, haabløs Kamp mod Fattigdom, og han burde, om han havde det rette Greb paa saadanne Børns Opdragelse, have manet Samfundet til at gøre sin Pligt overfor disse ulykkeligt stillede Børn“. Jeg ser ikke ganske saaledes paa dette, som det synes, det ærede Medlem gør, og som ogsaa det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds gjorde, da han i sin Omtale af Børnehjemmet i Hornum nævned, at han